

АЛФОНС ДЪО ЛАМАРТИН ЕСЕН

Превод от френски: Пенчо Симов, —

chitanka.info

*Привет, гора, с венец, обран от листопада!
Жълтеят се навред окапали листа.
Последни ясни дни, привет! Във траур страда
природата — със мен в съзвучие е тя.*

*Минавам замечтан по пустата пътека;
обичам тъй до мен да се процежда пак
последна светлина, сподавена и мека,
на слънчев лъч, огрял през гъстия клонак.*

*През късна есен тук природата е бледна
и аз потръпвам цял пред нейните очи:
отива си другар, с усмивката последна
на устни, чийто чар смъртта ще изличи.*

*И тъй, със тиха скръб, че млъкнах в сърцето
надеждите безброй за бъдещия ден,
обръщам се назад и виждам туй, което
в живота е било пропуснато от мен.*

*Земя, небе, поля, природа несравнима,
пред гроба си една сълза дължа на вас!
В простора — аромат, в светлика нежност има,
погледнеш ли ги тъй в предсмъртния си час!*

*Животът бих изпил съвсем до дъно, боже,
защото след сместа от жлъчка и нектар
накрая, утаен, във тази чаша може
да има капка мед — за мене сетен дар!*

*Във бъдещите дни към щастие съдбата
ме води може би и след безброй тегла
една душа, до днес за мене непозната,
със моята душа съзвучна би била!...*

*Но всяко цвете мре — за сбогом то тогава
изпраща аромат на всичко свое тук,
а моята душа в смъртта си преминава
като опечален и мелодичен звук.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.